

eiwit, omdat het eerstgenoemde als gemakkelijk in water oplosbaar eene heldere en zeer gemakkelijk filtreerbare solutie oplevert. Het door hem gebruikte vleeschpepton was van DARBY te Londen (Leadenhall-street n°. 10), welke het in het groot vervaardigt en in den handel brengt, afkomstig. De bereiding van het kwikzilver-pepton is eene uiterst eenvoudige en weinig omslagtige. Voor de bereiding der sublimaat- en der keukenzout-oplossing gelden dezelfde regels (pag. 224) als voor de daarstelling van het kwikzilver-albuminaat aangegeven. De sublimaat-oplossing moet naauwkeurig 5 pCt., de zout-oplossing ongeveer 20 pCt. sterk zijn. Men lost vervolgens 1 gram vleeschpepton in 50 C.C. gedestilleerd water op en filtreert. Aan het filtraat voegt men 20 C.C. der sublimaat-oplossing toe, terwijl men het gevormde praecipitaat in de noodige hoeveelheid (15—16 C.C.) zout-oplossing oplost, daarop giet men de vloeistof in een gegradueerden cylinder, terwijl men haar met gedestilleerd water tot juist 100 C.C. aanlengt. Het kwikgehalte bedraagt dan juist 1 pCt., terwijl iedere C.C. naauwkeurig 1 centigram kwikzilver als peptonverbinding bevat. Na eenige dagen rust vormt er zich een wit vlokkelig bezinksel, hetgeen door filtratie verwijderd wordt. Eene aldus in Julij vervaardigde oplossing bleef bijna drie maanden volkomen helder. Injectiën, hiermede door BAMBERGER op zijne kliniek en op die der Professoren ZEISSL en NEUMANN verrigt, leerden, behalve de gewenschte physiologische werking, gelijktijdig de hoogst onbeduidend plaatselijke werking van het middel kennen.

Dr. J. HANLO.

INGEZONDEN STUK.

UITNOODIGING, GERICHT TOT PROF. ROSENSTEIN.

In ZIEMSEN'S *Handboek* (VI) behandelt de Heer ROSENSTEIN een gedeelte der hartziekten en à propos daarvan de verschillende denkbeelden over de harttonen. Ook mijne theorie over het ontstaan der hart- en arterietonen wordt besproken en — afgekeurd.

De Heer ROSENSTEIN schijnt te meenen dat een boek als het genoemde niet de rechte plaats is om deze zaak uitvoerig te bespreken en de gronden zijner opinie en zijne bezwaren tegen de mijne uiteenzetten. ZEd. zal mij toch wel toegeven dat zijne korte uitspraken op pag. 18 en 19 geen aanspraak mogen maken op den naam van gronden, zooals men die eischt in de natuurwetenschappen, waar het gevoel is buiten gesloten. Er staat (pag. 18): "Weder er (LEARED), noch TALMA, der ganz neuerdings durch experimentelle Beweise diese Auffassung (het ontstaan van den tweeden harttoon in het bloed) zu stützen versucht, haben ausreichende Beweise beigebracht." Wat daarop in 6¹/₂ regel volgt over mijne "Raisonnements" over de identiteit van "kort geruisch" en "toon" is slechts eene ongemotiveerde subjectieve opinie, evenals wat ik op pag. 19 lees: "Den Versuch TALMA's, auch den ersten Herzton als Blutgeräusch aufzufassen, halte ich ebensowenig für geglückt als die gleiche Deutung des zweiten Tones." Niets anders is het eenige regels lager geschrevene: "Obgleich für den ersten Ton der grossen Gefässe durch die TALMA'sche Auseinandersetzung die Auffassung desselben als Blutgeräusch an Wahrscheinlichkeit gewonnen hat, kann ich sie doch nicht als bewiesen ansehen."

Aangezien de Heer ROSENSTEIN mijne experimenten de bespreking waard keurt (en niemand hoog genoeg staat om te veroordeelen zonder grond) noodig ik ZEd. uit, bijv. in dit *Tijdschrift*, zijne bezwaren tegen mijn beweren publiek te maken; ik beloof antwoord.

Utrecht, November 1876.

Dr. S. TALMA.